

[Sønderby]

opfyldt. Vi har i dag et miljø, vi kan være bekendt, som sikrer det danske land, men vi behøver ikke have en miljøbeskyttelse, der er så centralistisk, at det ser ens ud over det hele. Vi må fastholde, at forslag af særlig indgribende karakter bliver fremsat i form af lovforslag.

Spørgsmålet om ældre forureninger, som vi har set nu, må vi nok også have kigget på. Vi har i dag et ansvar, fordi vi ved, hvordan vi kan ødelægge vort miljø, og hvad der er ødelagt, men vi ved også, at der rundt om i amter og kommuner sidder folk, der kender deres ansvar og kan træffe de rigtige afgørelser. Vi er derfor også betænkelige ved, at ministeren i et af lovforslagene vil have mulighed for at gribe ind.

Den teknologiske udvikling har bevirket, at vi har mange midler, mange metoder til at sikre vort miljø. Vi må erkende, at det nok er lettest for større virksomheder, og det er også her, de største farer er, hvorimod mindre virksomheder let kan stoppes af for store krav. Jeg vil gerne i den forbindelse spørge, om ministeren er indstillet på, hvis en virksomhed presses væk fra et område af miljøhensyn, at yde erstatning. Vil ministeren sikre, at udviklingen i vore mindre bysamfund ikke slås i stykker, men i stedet for har en mulighed for at fortsætte?

Det, der har skabt mest diskussion om revisionen af miljøloven, er sammensætningen af miljøankenævnet og adgangen til at klage. Jeg forstår ikke rigtig, at der, når miljøankenævnet nu har fungeret tilfredsstillende – der har vel været behandlet ca. 700 sager, og jeg tror kun, der er en enkelt, der har skabt utilfredshed – skal ændres i sammensætningen. Jeg vil da sige vedrørende udvidelsen med Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, at det senest i forbindelse med Sojakagefabrikken måske havde været en fordel, at de havde været der og havde forklaret baggrunden for de problemer dér. Jeg synes, det er forkert, at der ikke er blevet plads til Håndværksrådet, netop af hensyn til de mange mindre virksomheder, som også bliver berørt.

Jeg forstår heller ikke, at miljøstyrelsens liste skal indeholde navne som Forbrugerrådet, Danmarks Sportsfiskerforbund og Danmarks Naturfredningsforening. Det har været et sagligt nævn, det har det været indtil i dag, og det kan meget let laves om til en diskussionsklub.

Endnu mindre forstår jeg, at adgangen til klage skal udvides. I dag kan enhver, der har individuel interesse i sagens udfald, klage, og det har virket godt, det har fungeret udmærket. Hvorfor vil man så politisere ved Forbrugerrådet? Jeg vil sige med hensyn til Forbrugerrådet, at det kunne da bruge sine kræfter fornuftigt andre steder.

Jeg er bange for, at ministerens skøn i bemærkningerne, at der vil komme ca. 25 sager mere, ikke slår til, og at både omkostningerne og behandlingstiden nok vil stige væsentligt. Jeg vil derfor spørge ministeren, om et gebyr eller et depositum ved klage kan indføres. Ansvar og indflydelse skal følges ad. Ministeren forudser vel også en langsommere sagsbehandling. Uanset dette vil jeg støtte forslaget om, at der gives mulighed for dispensation, da virksomheder ellers kan forsinkes i planlægningen, hvis en bygge- og anlægssag bliver forsinket på grund af udvidet klageadgang.

Vi kan fra venstres side tilsige en positiv indstilling til de fleste af lovforslagets punkter, men vi vil i udvalget have undersøgt, om ministerens beføjelser kan begrænses, om loven har virket, og om ikke der er mulighed for en yderligere decentralisering. Vi har set flere udkast til dette lovforslag, og jeg vil retfærdigvis sige, at de værste knaster er pillet ud i det forslag, der ligger på bordet nu, men jeg vil dog spørge ministeren, hvor bundet ministeren er af de aftaler, der er lavet til forskellig side. Har folketingsretten overhovedet mulighed for at ændre væsentligt i det forslag, der foreligger?

Vi er tilfredse med, at ministeren har afsat en hel dag til en grundig gennemgang af loven, og jeg vil som sagt på venstres vegne tilsige en velvillig og grundig udvalgsbehandling.

Tommy Dinesen (SF):

Lad mig starte med at sige, at vi i SF principielt helst ser, at godkendelser til særligt forurenende industrier først behandles i kommuner og amter, men vil under udvalgsarbejdet forsøge at få nærmere belyst, hvilke industrier det er, og hvor tit miljøministeren vil kunne indkalde sager. Vi er ikke endeligt afklarede med hensyn til, hvorvidt det er heldigt over for kommuner og amter, da der efterhånden er ansat mange i miljøafdelin-